

La sentència del Tribunal Suprem, condemnant a penes d'entre 9 i 13 anys als presos polítics i líders socials, demostra una veritat cada vegada més evident: el projecte polític contrari a la independència de Catalunya no és l'autonomisme ni el federalisme sinó l'autoritarisme, castigant qualsevol mena de dissidència.

Els mitjans de comunicació en general, i la premsa comarcal i local en particular, estem obligats a donar tota la informació sigui quina sigui, agradi o no ens agradi.

L'Estat espanyol no solucionarà el conflicte amb Catalunya agredint impunement, ni acusant gent independentista de terrorisme, ni engarjolant a totes aquelles persones que no pensem ni actuem igual, imposant un càstig dur, llarg, injust i anacrònic. Els líders polítics i socials que el Suprem ha condemnat són líders que van ser escollits democràticament per dur a terme la missió a què s'havien compromès públicament, i ho van fer sense exercir cap tipus de violència. Tot plegat, recordem-ho, es tractava de deixar votar la gent i per això els empresonen.

Des de l'octubre del 2017, hem après lliçons importants. Una, que l'Estat espanyol està disposat a aniquilar qualsevol garantia democràtica per a garantir la seva unitat territorial; també que la Unió Europea exercirà el rol de còmplice necessari de l'autoritarisme fins que els catalans generem una situació d'inestabilitat prolongada en el temps.

El referèndum d'autodeterminació de l'1 d'octubre va demostrar que, enfront una desobediència generalitzada de la ciutadania, els poders estatals no poden controlar el territori. Aquesta és el gran aprenentatge d'aquell dia. L'exercici dels nostres drets, com la llibertat d'expressió, de pensament, de reunió, de decidir i de votar no poden ser punibles. Com a mitjans de comunicació del territori que som, hem de recollir, i reflectir i relatar totes les realitats que vivim al nostre entorn. Però mai podrem estar d'acord amb un estat, autodenominat de dret, que no permet altra visió que la seva, altre discurs que el seu i que no només ignora sinó que castiga la reivindicació d'una part molt important del nostre país.

Com a mitjans de comunicació som partidaris del diàleg, de la discussió, de l'acord i del consens. Recollint i estant a prop de totes les sensibilitats, acceptant les dissidències, però mai d'acord amb uns poders, judicial, executiu i legislatiu que castiguen la diferència i les mobilitzacions pacífiques i premien el seguidisme i l'autoritarisme.